

Predkládaná diplomová práce vychází z myšlenky, že jednotlivá zájmena *it, this a that* přispívají k interpretaci textového nebo nominálního antecedentu různým způsobem, a že si mohou za určitých podmínek konkurovat nebo naopak mohou být v některých případech zcela nezamenitelná. Na základě tohoto předpokladu je cílem práce provést analýzu faktorů, které vedou k užití zájmen *it, this a that* v psané angličtině jako prostředku odkazování na textový nebo nominální antecedent. V případě demonstrativ se práce soustřeďuje výhradně na jejich funkci proformy. Cílem je tedy identifikace faktorů vedoucích k užití jedné z proform, a jejich následné overení při volbě proformy na anglických prekladech českého ukazovacího zájmena *to* (totožného s tvarem neutra singuláru).